

Jurij baron Vega in njegova družina

Baron Jurij Vega and His Family

Dr. Matevž Košir

Arhiv Republike Slovenije
Zvezdarska 1
1000 Ljubljana
Slovenija

Povzetek

Leto 1787 je bilo za Jurija Vego, stotnika in profesorja matematike pri bombardirskem zboru na Dunaju, posebno srečno. Jeseni tega leta se je poročil s sedemnajstletno Jožefo plemenito Swoboda, hčerjo topniškega majorja iz Čeških Budjevic. Leta 1791 se jima je rodil sin Henrik. Aprila 1793 je Jurij napredoval v majorja, septembra pa je žena Jožefa rodila Marijo Terezijo Regino. Dne 20. januarja 1795 naj bi umrla Vegova hči Jožefa. Leto kasneje, 12. februarja 1796, je v bombardirski vojašnici kaplan bombardirskega polka krstil otroka Jurija in Jožefe z imenom Franc Jožef. Maja istega leta je Vega prejel vojaški viteški križec Marije Terezije. Po koncu prve koalicijske vojne ni sodeloval več v vojnih pohodih, ampak se je posvečal predvsem znanstvenemu delu. V tem času je postal član nekaterih znanstvenih družb in akademij.

Jurija Vego je leta 1800 zadela družinska nesreča. Njegova žena Jožefa je zbolela in za posledicami bolezni umrla 7. julija 1800, stara 29 let. Nekaj dni za materjo (20. julija) je umrla tudi Vegova najmlajša hči Marija Alojzija. Ker Vega po smrti žene ni mogel dovolj dobro skrbeti za svoje otroke, je za hčer Terezijo še istega leta zaprosil za prostor v ustanovi za oficirske hčere. Avgusta 1800 mu je cesar podelil dedno baronstvo. Po Vegovi smrti je skrbništvo nad njegovimi otroki prevzel topniški stotnik Löwengrimm, eden od stricev po ženini strani. Oba Vegova sinova sta umrla mlada. Najstarejši Vegov sin Henrik je umrl 13. maja 1811, sin Franc Jožef pa kot poročnik 24. novembra 1817. Vegova hči Terezija se je leta 1815 poročila z Josephom Bronnom, kasnejšim direktorjem dunajske artilerijske livarne. Imela sta štiri otroke. Njun sin, tudi Joseph, je bil profesor mehanike in general major.

Abstract

1787 was a particularly fortunate year for Jurij Vega, captain and professor of mathematics in the bombardier corps in Vienna. In the autumn of 1787, he married seventeen-year-old Josepha von Swoboda, daughter of an artillery major from Češke Budejovice. In 1791, their son Henrik was born. In April 1793, Vega was promoted to the rank of major, and his wife gave birth to Maria Theresa Regina in September of the same year. On 20 January 1795 Vega's daughter Josepha is supposed to have died. A year later, on 12 February 1796, the chaplain of the bombardier regiment baptized Jurij and Josepha's child called Franz Joseph in the bombardier barracks. In May of the same year, Vega received the military order of Maria Theresa. After the end of the first coalition war, he no longer participated in military campaigns and dedicated most of his time to his scientific work. In that period he became a member of some learned societies and academies.

A misfortune befell Vega's family in 1800; his wife, Josepha, fell ill and died as a result of the illness on 7 July 1800, at the age of 29. A few days later, on 20 July, Vega's youngest daughter, Maria Aloisia died as well. Since he could not provide sufficient care for his children, he applied for a place in an institution for officer's daughters for his daughter Theresa. In August 1800, the emperor granted Vega the title of a hereditary baron. After Vega's death, his children were placed in the custody of artillery captain Löwengrimm, one of the children's uncles on the mother's side. Both Vega's sons died young: the eldest, Henrik, on 13 May 1811, and Franz Joseph as a lieutenant on 24 November 1817. In 1815, Vega's daughter Terezija married Joseph Bronn who later became the director of an artillery foundry in Vienna. The couple had four children. Their son, also Joseph, was a professor of mechanics and a major general.

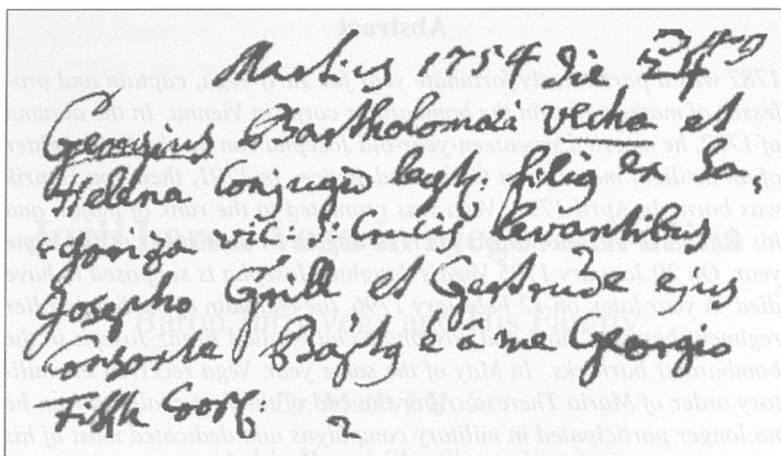
Družina Veha (Vecha) v Zagorici

Jurij Veha se je rodil 23. marca 1754 v Zagorici pri Dolskem¹ Jerneju Vehi (1702–1760) in njegovi drugi ženi Heleni, rojeni Masel (1721–1773).² Naslednji dan je bil krščen in vpisan v krstno knjigo. Botra sta bila Jože in Jera Gril(c). Helena in Jernej Veha sta imela štiri otroke: Jero (roj. 1753), Jurija (roj. 1754), Marijo (roj. 1756) in Polono (roj. 1758).³ Jurijev oče Jernej se je prvič poročil leta 1737 z Agato, rojeno Orehek (1713–1749), in imel z njo dva otroka: Heleno (roj. 1740) in Antona (roj. 1743). Jurijev oče Jernej je umrl že leta 1760, mati Helena pa 1773.

¹Nadškofijski arhiv Ljubljana, Rojstna matična knjiga župnije Moravče.

²Franc Hauptmann, *O pokolenju Jurija barona Vege*, Izvestja, Ljubljana, 1902, str. 37–48.

³Franci Rihtaršič, *Novosti v rodovniku Jurija Vege*, Drevesa 5 (1998), št. 4, str. 17–21.

SLIKA / FIGURE 1. Vpis Jurijevega krsta v krstno (oz. rojstno) matično knjigo župnije Moravče, 24. marca 1754⁴ / The record of Jurij Vega's baptism in the Moravče parish baptism register (register of births), March 24, 1754

Družina Vecha je imela majhen grunt, ki ga Jurij ni želel prevzeti. Zato je na njem ostala njegova sestra Marija, ki se je leta 1775 drugič poročila. Njen mož je bil Jakob Peterka. Sestra Jera se je poročila s čevljarjem v Višnjo Goro, medtem ko je najmlajšo sestro Polono Jurij vzel na Dunaj, kjer se je poročila z artilerijskim oficirjem Francem Pauerjem.⁵ Leta 1767 je Jurij s trinajstimi leti odšel na gimnazijo v Ljubljani in leta 1775 absolviral na ljubljanskem liceju kot najboljši študent v letniku. Zaposlil se je kot cesarsko-kraljevi navigacijski inženir v Notranji Avstriji. Leta 1780 je Jurij odšel na Dunaj in stopil kot podčastnik v drugi artilerijski regiment.

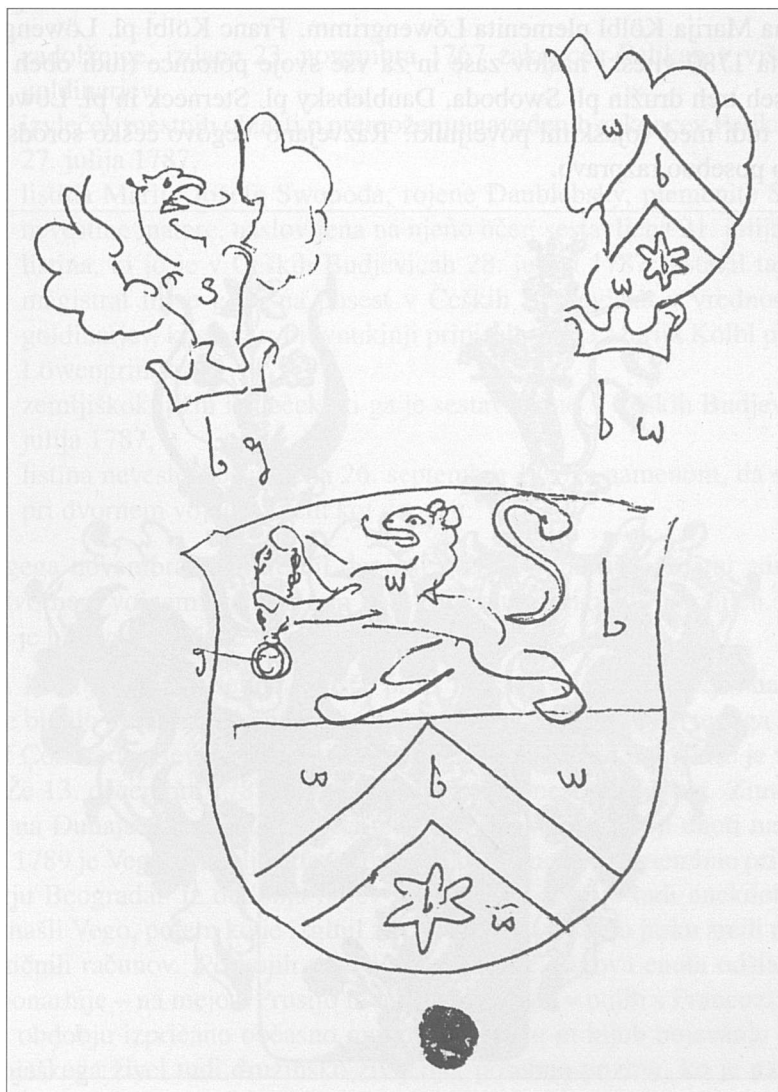
Poroka z Jožefo pl. Swoboda na Dunaju leta 1787

Ob vstopu v vojsko je Jurij spremenil priimek iz Vecha (Vecha) v Vega. Na Dunaju se je hitro uveljavil kot profesor matematike in kot vojak. Kot profesor se je uveljavil posebno s pripravo učbenikov, bil pa je tudi priljubljen pri svojih učencih. Leta 1786 je dosegel čin stotnika. Jeseni leta 1787 se je triintriidesletni Jurij poročil s sedemnajstletno Jožefo plemenito Swoboda. Bodočo nevesto je Jurij spoznal preko njenega očeta, ki je bil njegov oficirski kolega. Jožefa je bila hči artilerijskega podpolkovnika Swobode. Jožefa je bila glede na svoje plemiško poreklo in gmotno stanje za sicer perspektivnega učitelja matematike in stotnika

⁴Nadškofijski arhiv Ljubljana.

⁵Fridolin Kaučič, *Georg Freiherr von Vega*, 2. verbesserte und illustrierte Aufl., Wien 1904, str. 6; Wurzbach, *Biographisches Lexikon*, 50 (Wien 1884), str. 66.

ugledna nevesta. Družina je imela bogato in razvejano (plemiško) sorodstvo. Družina Swoboda je bila iz Češke, točneje iz Čeških Budjevic. Od tam je bila tudi

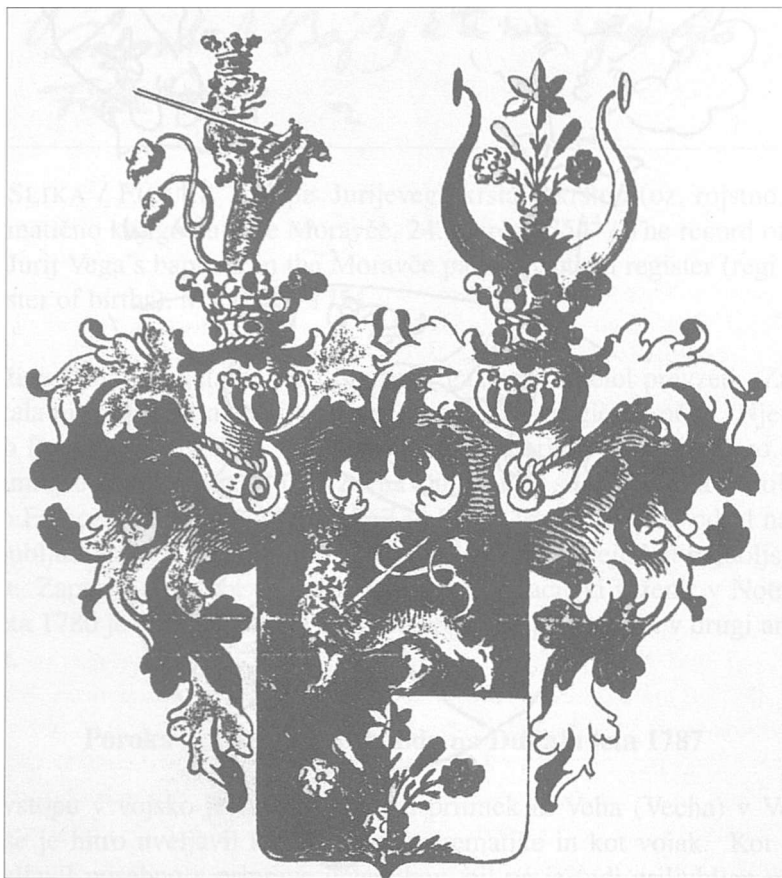

SLIKA / FIGURE 2. Viteški grb družine Daublesky iz leta 1786⁶
/ Coat of arms of the Daublesky family from 1786

družina nevestine matere Marije Jožefe Swoboda, rojene Daublesky, plemenite Sterneck. Družina Daublesky je bila ugledna (županska) družina v Čeških Budjevicah. Od leta 1620 se je ponašala s plemiškim naslovom "von Sterneck". Leta

⁶Österreichisches Staatarchiv (ÖstA), AVA, Hofadelsakt, Jakob Daublesky v. Sterneck.

1786 je prejel češki deželni svetnik Jakob Daublebsky pl. Sterneck viteški naslov, do katerega so bili upravičeni tudi vsi njegovi potomci (obeh spolov). Konec leta 1792 pa je družina Daublebsky prejela še baronski naslov. Nevestina babica pa je bila Anna Marija Kölbl plemenita Löwengrimm. Franc Kölbl pl. Löwengrimm je prejel leta 1780 viteški naslov zase in za vse svoje potomce (tudi obeh spolov). Člane vseh treh družin pl. Swoboda, Daublebsky pl. Sterneck in pl. Löwengrimm srečamo tudi med vojaškimi poveljniki. Razvejano Vegovo češko sorodstvo bi si zaslužilo posebno razpravo.

SLIKA / FIGURE 3. Viteški grb družine Löwengrimm iz leta 1780⁷ / Coat of arms of the Löwengrimm family from 1780

Glede na vojaška pravila je moral ženin poskrbeti za poročno kavcijo, ki je bila nato varno shranjena. Višina kavcije je bila različna glede na vojaški čin in je bila določena v predpisih o porokah v cesarsko-kraljevi armadi. Tretjega oktobra 1787 je Jurij Vega dobil od dvornega vojnega sveta dovoljenje, da deponira kavcijo

⁷ÖstA, AVA, Hofadelsakt, Kölbl von Löwengrimm Franz.

kot depozit. Listine in druge dokumente je Vega deponiral pri dvornem plačilnem uradu 13. oktobra 1787. Depozit je znašal 6000 goldinarjev. Njegovo osnovo so predstavljali naslednji dokumenti:

- zadolžnice, izdane 23. novembra 1767 zakoncev Pelikan v višini 1500 goldinarjev,
- izvleček mestnih oblasti o premoženju navedenih zakoncev Pelikan, izdan 27. julija 1787,
- listina Marije Jožefe Swoboda, rojene Daublebsky, plemenite Sterneck, nevestine matere, naslovljena na njeno hčer, sestavljena 21. julija 1787,
- listina, ki jo je v Čeških Budjevicah 28. junija 1787 sestavil tamkajšnji magistrat in se glasi na posest v Čeških Budjevicah v vrednosti 4.500 goldinarjev, ki ga je svoji vnukinji pripisala Anna Marija Kölbl plemenita Löwengrimm,
- zemljiškoknjižni izvleček, ki ga je sestavil urad v Čeških Budjevicah 26. julija 1787,
- listina neveste, sestavljena 26. septembra 1787 z namenom, da se položi pri dvornem vojnem svetu kot depozit.⁸

Drugega novembra 1787 je bil depozit predan vojaški depozitni administraciji pri dvornem vojnem svetu in tam kot "Deposita Judicialia" shranjen.⁹ Namen depozita je bila varnost žene v primeru moževe smrti.

Leta 1788 je Vega odšel na bojišče proti Turkom. Kot profesorju matematike mu tja ne bi bilo treba oditi, vendar je odšel na lastno prošnjo.¹⁰ Pri tem ga je podprl tudi grof Colloredo. Seveda Vega ni ostal ves čas na bojišču, ampak se je vračal na Dunaj. Že 13. decembra 1788 mu je bil odobren trimesečni dopust. Zimo je tako preživel na Dunaju in se sredi meseca marca 1789 vrnil k svoji enoti na bojišču. Oktobra 1789 je Vega s poveljstvom nad baterijo možnarjev pomembno pripomogel k zavzetju Beograda. Iz obdobja bojev pred Beogradom je tudi anekdota o tem, kako so našli Vego, potem ko je izginil za dve uri, v vojaškem jarku sredi reševanja matematičnih računov. Po bojih pred Beogradom je Vegova enota odšla na drug konec monarhije – na mejo s Prusijo in nato sodelovala v bojih s Francozi. Vega se je v tem obdobju izpričano občasno mudil na Dunaju in kljub bojevanju na fronti poleg vojaškega živel tudi družinsko življenje, posebno pozimi, ko je na bojiščih večkrat zavladalo zatišje.

Leta 1791 je Vega vložil prošnjo za zamenjavo poročne varščine. Želel je prodati posest in denar naložiti v državne obveznice in te ponovno položiti kot depozit. Njegova prošnja je bila odobrena. Vega je konec leta 1791 in sredi leta 1792 uporabil poročno varščino za nakup dveh obveznic dvorne komore, vsake v višini

⁸ÖstA, Kriegsarchiv (KA), HKR 1787, J 27–263 // (16.873 /5–KA) 03.

⁹Prav tam.

¹⁰ÖstA, KA, HKR 1788, G 9–36.

3000 goldinarjev s 4-odstotnim donosom. Obe sta se glasili na Jožefo Vega, rojeno plemenito Swoboda. Prva obveznica je bila izdana 8. oktobra 1791 pod številko 18473, druga pa 1. julija 1792 s številko 3002, vsaka v višini 3000 goldinarjev – skupaj 6000 goldinarjev. Dne 19. oktobra 1792 sta bili ponovno shranjeni kot depozit (“Deposita Judicialia”) pri depozitnem uradu dvornega vojnega sveta.¹¹

Vega ni potoval le na Dunaj, ampak tudi po Nemčiji. Leta 1794 se je domnevno mudil v Stuttgartu v krogu Friedricha Schillerja. V času bojev leta 1795 je poveljnik renske fronte feldmaršal vojvoda Albert Saško-Tešenski (Sachsen-Teschen) plačal izdelavo dveh možnarjev po Vegovih načrtih. Maja istega leta je Vega prejel odlikovanje: vojaški viteški križec Marije Terezije.

Otroci Jurija in Jožefe Vega

Leta 1791 se je Juriju in Jožefi rodil prvi sin **Henrik**.¹² Aprila 1793 je Jurij napredoval v majorja, septembra 1793 pa je žena Jožefa rodila **Marijo Terezijo Regino**. Valerian Weis, vojaški kaplan pri drugem poljskem topniškem polku in bombardirskem zboru, je baronico Vega krstil 6. septembra 1793 v bombardirski vojašnici na “Laimgrube”. Boter je bil poveljnik bombardirskega zbora podpolkovnik Franc pl. Boegner, ki je nasledil tesnega Vegovega sodelavca Leopolda pl. Unterbergerja, ki je po bojih v Beogradu postal poveljnik drugega topniškega polka.¹³

Dne 12. februarja 1796 je v bombardirski vojašnici na “Laimgrube” kaplan bombardirskega polka Valerian Weis krstil otroka Jurija in Jožefe z imenom **Franc Jožef**. Boter je bil komandant bombardirskega polka podpolkovnik Franc pl. Boegner.¹⁴ Dvajsetega januarja 1795 naj bi umrla njuna hči **Jožefa**, o kateri pa zaenkrat nimamo dosti več podatkov. Leta 1800 je umrla njuna (verjetno komaj rojena) hči **Marija Alojzija**.

Stanovanje družine Vega

Vega po koncu prve koalicijske vojne in miru v Campu Formiu (Campo Formido) oktobra 1797 ni sodeloval več neposredno v vojnih pohodih, ampak je živel na Dunaju. Intenzivno se je posvečal predvsem znanstvenemu delu. Srečamo ga tudi v dunajskem družabnem življenju v dunajski reduti. Ukvarjal se je z reformo artilerije ipd. V tem času je postal član nekaterih znanstvenih družb in akademij. Izšle so njegove številne znanstvene razprave.

¹¹ÖstA, KA, Akt HKR 1792, J–27 379.

¹²ÖstA, KA, Jud. Del. Mil. Mix. 1803, 3–452 (f. 1–20).

¹³ÖstA, KA, HKR, 1802, G–12–162/3.

¹⁴ÖstA, KA, HKR 1817, 4–35/8.

Poleg znanstvenega dela je snoval načrte za novo politehnično in navigacijsko šolo v Trstu.¹⁵ Vegove načrte so verjetno spodbudile pozitivne izkušnje, ki jih je pridobil v času šolanja v Grubarjevi navigacijski šoli v Ljubljani.

Kje je živela družina Vega? V dveh navedkih se zasledi naslov Laimgrube 168, v vojašnici bombardirskega zbora. To je bil velik vojaški kompleks, tako imenovana "Savoyska ustanova" oziroma danes "Stiftkaserne" v sedmem dunajskem okraju v bližini današnje Mariahilferstrasse. Vojaški kompleks, ki so ga začeli graditi leta 1681, so v prvi polovici 18. stoletja močno razširili, postavili v njem tudi cerkev (Stiftkirche) in na pobudo vojvodinje Savoyske, rojene Liechtenstain, tudi vojaško akademijo, tako imenovani akademijski trakt. Jurij Vega je imel tam skupaj z družino stanovanjske prostore. Službeni prostor pa je imel v prostorih Bombardirskega zbora.

Vegove službene, prijateljske kot tudi sorodstvene vezi so bile tesno povezane s topniškimi (artilerijskimi) oficirji. Da naštejemo le nekaj najpomembnejših v Vegovem življenju: generala Leopolda pl. Unterbergerja, prijatelja nadporočnika Feuchterslebna iz bombardirskega zbora, tasta topniškega podpolkovnika Swobodo, sorodnike Lövengrimm in druge. Tesno je bil povezan tudi z nekaterimi učenci na bombardirski šoli, ki so sodelovali pri njegovih matematičnih delih, posebno še pri preračunavanju logaritemskih tablic. Med njimi kaže omeniti Lindnerja, majorja Perczla, in nadporočnika Gernratha, ki so kasneje naredili lepe vojaške kariere. In ne nazadnje so v vojski kasneje dobili kruha tudi Vegovi sinovi in vnuki, hči pa moža.

Zapuščina Jožefe Vega, rojene plemenite Swoboda

Jurija Vego je leta 1800 zadela družinska nesreča. Njegova žena Jožefa je zbolela in za posledicami bolezni umrla 7. julija 1800, stara 29 let. Tedaj je živela na Laimgrube 168. Umrla naj bi za posledicami poroda oziroma infekcije, saj je le nekaj dni zatem umrla tudi njena (domnevno) komaj rojena hči. Wiener Zeitung je 16. julija 1800 objavil ime Jožefe Swoboda na seznamu umrlih. Zapuščinska razprava je bila šele 2. septembra 1800 v Bombardirskem auditoriatu. Medtem je meseca avgusta Vega prejel baronsko čast. Da jo je smrt zadela nepričakovano, kaže tudi to, da ni zapustila testamenta. Kot najbližji sorodniki in dediči so v zapuščinskih spisih navedeni poleg Jurija še njuni otroci: Henrik, Terezija, Franc in Marija Alojzija.

Zapuščina je znašala: dve obveznici dvorne komore v višini 3000 goldinarjev, s 4-odstotnim donosom sta znašali 6000 goldinarjev, in 32 goldinarjev 20 krajcarjev obresti do dneva smrti, do prvega septembra 1800 pa še 2 goldinarja 20 krajcarjev.

¹⁵ÖstA, KA, HKR, 1802, G-12-162/3.

¹⁶*Historisches Taschenbuch mit besonderer Rücksicht auf die österreichischen Staaten, Geschichte des Jahres 1802*, Wien 1806, 231.

Poleg tega je bilo v zapuščini še 197 goldinarjev 10 krajcarjev drugega denarja. Skupaj 6231 goldinarjev 50 krajcarjev.

Stroški, ki so jih odšteli od zapuščine, so bili:

- objava v časopisu in razglasitev dedičev: skupaj 9 goldinarjev 41 krajcarjev,
- za inventuro po umrli: 3 goldinarje 17 krajcarjev,
- za zdravila in pogreb: skupaj 100 goldinarjev 30 krajcarjev.

Stroški so tako skupaj znašali 113 goldinarjev 28 krajcarjev.

Po odtegnitvi stroškov je ostalo 6118 goldinarjev 22 krajcarjev, od katerih je urad odštel še 101 goldinar 58 krajcarjev. Končne dediščine je tako ostalo 6016 goldinarjev 24 krajcarjev.

Večini denarja iz zapuščine svoje žene se je Jurij odpovedal v dobro svojih otrok. Vsa zapuščina se je razdelila med njune otroke na štiri enake dele. Vsak je dobil po 1504 goldinarjev 6 krajcarjev.

Nekaj dni za materjo (20. julija) je umrla tudi Vegova najmlajša (komaj rojena) hči Marija Alojzija. Zapuščina po njej je bila razdeljena šele 25. aprila 1801. Po hčeri je ostalo po odštetju sodnih taks idr. še 1470 goldinarjev. Takse je poravnal Vega, tako da je vsakemu od otrok (Henriku, Tereziji in Francu) ostalo še po 500 goldinarjev. Zapuščina po materi in najmlajši hčeri je ostala preostalim trem Vegovim otrokom in bila do njihove polnoletnosti naložena v enakih deležih pri Dvornem vojnem svetu (na vsakega po 2004 goldinarje 6 krajcarjev). Ker Jurij po smrti žene ni mogel dovolj dobro skrbeti za svoje otroke, je še istega leta zaprosil za sprejem hčere Terezije v ustanovo za oficirske hčere.¹⁷ Njegovi prošnji je bilo ugodeno, vseeno pa je zanjo po smrti Jožefe skrbela tudi njena babica, Vegova tašča.

Avgusta 1800 je cesar Juriju Vegi podelil dedno baronstvo. Zaradi nekaterih različnih interpretacij je potrebno poudariti, da so bili baronskega naslova deležni vsi Vegovi zakonski otroci obeh spolov, tudi njegove hčere. To je tudi izrecno poudarjeno v baronski diplomi, ki jo je prejel Vega. Jurijeva hči Terezija je tako tudi po poroki ohranila naziv: rojena baronica Vega. Naslednje leto je bil Vega sprejet med člane Kranjskih deželnih stanov. Leta 1802 je bil imenovan za podpolkovnika in pomočnika poveljnika 4. topniškega polka. O Vegovem imenovanju kot tudi številnih drugih Vegovih dosežkih je leta 1802 na prvi strani poročal tudi Wiener Zeitung. Številni Vegovi načrti pa so ostali nedokončani zaradi njegove prezgodnje smrti.

¹⁷OstA, KA, HKR, Protokol 1800, Lit G, pagina 9072 in 9895.

Zapuščina barona Jurija Vege

V Vegovi zapuščini je ostalo nekaj zlatnine in srebrnine, obleke, perilo, posteljina, sobna oprema, vojaška kočija, predvsem pa številni matematični instrumenti, stopomer, astronomski sekstant, umetni horizont, mikroskop, astrolat, astronomska ura, sekstant z ogledali, meter, nekaj različnih tehtnic (zlatarska, vodna, žitna itd.), daljnogledi, globusi in podobno, in seveda številne matematične in druge knjige. Tu gre le za sumarne podatke, saj je zapuščinski inventar po Juriju Vegi izgubljen. Vsa ta zapuščina je bila najdena na njegovem delovnem mestu v poveljstvu 4. artilerijskega regimenta in v prostorih bombardirskega zbora.

Vegovo zapuščino so prodali na dražbi v bombardirski vojašnici 3. novembra 1803. Celoten zapuščinski spis, iz katerega bi bilo vidno Vegovo premoženje in točna razdelitev le-tega po njegovi smrti, se je izgubil že v 19. stoletju. Iz dopisa iz Čeških Budjevic na Češko cesarsko-kraljevo "Judicum delegatum militare mixtum", datiranega 14. marca 1806 pa sledi, da je bila med tistimi, ki naj bi bili upravičeni do dednega deleža, tudi mladoletna Vegova nečakinja Terezija Peterka s Kranjske. Pravni zastopnik mladoletne Terezije je zahteval 800 goldinarjev. Glede na dopise s Češke pa smemo domnevati, da so bili med prejemniki Vegove zapuščine tudi njegovi češki sorodniki po ženini strani.¹⁸

Zapuščina Jožefe Swoboda, rojene Daublebsky plemenite Sterneck

Naslednje leto (1. julija 1803) je umrla Vegova tašča Jožefa pl. Swoboda, rojena Daublebsky plemenita Sterneck, vdova po podpolkovniku Swobodi, ki je živela skupaj z Vegovimi otroki v vojašnici Bombardirskega zbora na Laimgrube 168. Prejemala je pokojnino po svojem pokojnem možu, topniškem podpolkovniku. Po njej so dedovali mladoletni vnuki Henrik, star 12 let, ki je bil takrat v Terezianeumu, vnukinja Terezija, stara 9 let in 9 mesecev, in vnuk Franc, star 7 let in 4 mesece. Poleg mladoletnih Vegovih otrok je bil njen dedič še brat umrle. Terezija in Franc sta živela doma in jima je bil že po Vegovi smrti dodeljen skrbnik-sorodnik, stotnik iz 4. artilerijskega regimenta, Andreas Kölbl pl. Löwengrimm. Jožefa ni napisala testamenta.

Štiri dni po njeni smrti je bil narejen zapuščinski inventar za umrlo. Skupna vrednost premoženja, ki je ostalo po njej, je bila ocenjena na 3579 goldinarjev. Od te vsote pa so odšteli pristojbino: za zaporo 2 goldinarja, za pripravo dveh poročil 3 goldinarje, za inventuro 6 goldinarjev, takso za ocenjevalca srebra 1 goldinar 58 krajcarjev, za druge ocenjevalce 3 goldinarje 1 krajcar in za pričujoče poročilo 1 goldinar 30 krajcarjev. Zapuščina za umrlo je po navedbah v zapuščinskem inventarju obsegala:

¹⁸ÖstA, KA, Jud. Del. Mil. Mix. 1803, 3–452.

Licit. Effekten.

Den 10. Novemker vormittag um 9 Uhr werden in der k. k. Bombardierkorpskassern auf der Raingrube im 2ten Stock im Zimmer Nr. 73 über die an Seite des k. k. 4ten Feldartill. Regiments an das k. k. Bombardierkorps bestehende Requisition, die bey letzterem deponirte, dem abgelebten Oberlieutenant besagten löbl. Regiments Georg Freyherr. v. Bega, Ritter des Allit. K. Theres. Ordens zuständige Effekten, bestehend in ein so anderen an Gold und Silber, Kleidungsstücken, Wäsch, Weltzeug, Zimmereinrichtung, Feldequipage u. s. w. dann vorzüglich mehrere mathematische Instrumente, worunter ein Schrittmeßer, astronomischer Sextant, sammt dazugehörigen künstlichen Horizont, ein Mikroskop, Astrolab, Spiegelsextant, astronomische Monatur, Meßers, eine Juwelen Du?aten Wasser Gewicht und andere verley Waagen, Perspektiv, Globen u. d. gl. endlich verschiedene mathematische und sonstige wissenschaftliche Bücher, versteigerungswies an die Meißbietende gegen allogleichbare Bezahlung hindangegeben werden; woy sich die Kaufustige einzufinden haben.

SLIKA / FIGURE 5. Wiener Zeitung je 3. novembra 1802 objavil oglas za licitacijo predmetov, ki so ostali v njegovih službenih prostorih (vojaške opreme, znanstvenih instrumentov in knjižnice). / On November 3, 1802 *Wiener Zeitung* published an advertisement for an auction of objects left in his office (military equipment, scientific instruments and library).

10 goldinarjev gotovine, letno pokojnino 400 goldinarjev, kar je za čas od 1. maja do 1. julija znašalo 67 goldinarjev 46 krajcarjev, od bratovščinskega denarja pa ji je pripadalo še 5 goldinarjev 5 krajcarjev. Naloženi je imela tudi dve obveznici. Prva je bila obveznica dvorne komore številka 22373 za 2000 goldinarjev in se je glasila na Marijo Daublebsky. Obresti od te obveznice so do dneva smrti znašale 20 goldinarjev 13 krajcarjev. Druga obveznica dvorne komore je nosila številko 18743 in je bila v vrednosti 1000 goldinarjev. Od te pa so obresti znašale 6 krajcarjev.

Inventar je bil iz leta 1803, iz stanovanja na Laimgrube 168 v bombardirski vojašnici. V veliki meri so ti predmeti pred tem gotovo pripadali Juriju pl. Vegi in Jožefi pl. Swoboda. Ne navajam vsebine inventarja v celoti, ampak samo delno. Zapuščinski inventar je zelo informativen dokument, ki bi nam bil posebno dobrodošel, če bi bil ohranjen po smrti Jurija Vege, saj so običajno popisali tudi knjižnico umrlega.

Inventar po Jožefi Swoboda, rojeni Daublebsky, navaja med drugim:

Srebrnina: srebrni kavni vrček, srebrna sladkornica, srebrna servirna žlica, 12 srebrnih jedilnih žlic, ena srebrna otroška žlica in 10 srebrnih kavnih žličk, dve srebrni, znotraj pozlačeni skodelici, ena garnitura srebrnih zaponk za čevlje in ena srebrna kravatna zaponka, dva para posrebrnenih zaponk, štiri pari posrebrnenih vilic in nožev. Vrednost srebrnine je bila skupaj ocenjena na 177 goldinarjev 55 krajcarjev. Na dražbi pa je bila srebrnina prodana za 216 goldinarjev 54 krajcarjev.

Nato so bile popisane najrazličnejše obleke, od plaščev do klobuka in čevljev, ocenjene v vrednosti 66 goldinarjev 30 krajcarjev, prodane so bile za 109 goldinarjev 43 krajcarjev. Posebej je bilo popisano perilo in ocenjeno na 18 goldinarjev 40 krajcarjev, prodano pa za 32 goldinarjev 49 krajcarjev.

Nato je bilo popisano pohištvo: ogledalo s pozlačenim okvirjem, zofa in šest stolov, naslanjač, pleteni stol, železna jedilna miza, miza s predalom, igralni mizi, delovna miza, toaletna omarica, omari s predali, postelja, slamnjača, žimnica, 4 pernice, 3 blazine, več rjuh in pregrinjal, 3 skrinje, dva kovčka, 13 stenskih slik, razpelo, dva para zelenih lanenih okenskih zaves. Pohištvo je bilo ocenjeno na 65 goldinarjev, prodano pa za 173 goldinarjev in 28 krajcarjev.

Sledi rubrika porcelan, medenina, baker, kositer in drugo posodje: lavor iz kositra skupaj z vrčem, lonec za juho, 9 posod, 36 krožnikov, skledici, medeninast možnar, medeninast svečnik, svetilki, medeninast kavni mlinček, sladkornica, vrček, pladnja, bakrena tehtnica skupaj z utežmi, bakren kotel skupaj s trinožnikom, bakrena ponev, bakrena kad, bakrena kastrola, bakrena okrogla pekača, bakren vrček za kavo, trije bakreni vrčki za čokolado, porcelanast vrček za kavo, 17 parov skodelic za kavo v belem in modrem porcelanu, štirje pari različnih kavnih skodelic, različni stekleni kozarci in steklenice, različni železni, pločevinasti in leseni kuhinjski pribor skupaj z dvema kuhinjskima omarama. Kuhinjske potrebščine so bile ocenjene na 66 goldinarjev 40 krajcarjev in prodane za 133 goldinarjev in 38 krajcarjev.

Pod rubriko različnih predmetov je bil vpisan sodček, rdeč dežnik in podobno. Ti predmeti so bili skupaj ocenjeni na 6 goldinarjev, prodani pa so bili za 38 goldinarjev 29 krajcarjev. Obleke in perilo, ki so pripadali njenim trem vnukom in so bili ocenjeni na vrednost 60 goldinarjev in 30 krajcarjev, pa so bili proti potrdilu izvzeti iz njenega zapuščinskega inventarja.

Vsi predmeti so bili ocenjeni na 420 goldinarjev 45 krajcarjev, nekaj dni kasneje pa so bili prodani na dražbi, kjer so dosegli precej višjo ceno. Z njihovo prodajo se je znesek dvignil na 705 goldinarjev in 1 krajcar. Od te vsote so odbili 49 goldinarjev in 12 krajcarjev, kolikor so znašali stroški za bolnico in pogrebni stroški. Za dvakratno objavo licitacije v časopisu in tisk oglasnih listov so plačali 2 goldinarja 59 krajcarjev, pristojbina za licitacije je znašala 6 goldinarjev, ostale takse pa so znašale še dvakrat po 3 goldinarje – vse skupaj je bilo stroškov 64 goldinarjev in 11 krajcarjev. Po odtegnitvi stroškov je ostalo 640 goldinarjev in 50 krajcarjev, kot je zapisal zapuščinski komisar 18. julija 1803 v protokolu licitacije imetja Jožefe pl. Swoboda, rojene pl. Daublebsky. Protokol je podpisal tudi skrbnik Vegovih otrok Andreas Kölbl pl. Löwengrimm. Vsak od treh otrok je po babici podedoval po 1200 goldinarjev.

Stotnik Andreas Kölbl plemeniti Löwengrimm, skrbnik Vegovih otrok

Po Vegovi smrti je prevzel skrbništvo nad Vegovimi otroki topniški stotnik Andreas Kölbl pl. Löwengrimm, eden od stricev po ženini strani. Löwengrimm je bil topniški stotnik v bivšem Vegovem četrtem topniškem polku. Vegova otroka Terezija in Franc sta živela z babico Jožefo Swoboda v bombardirski vojašnici na Laimgrube 168. Njihova babica se je tja preselila verjetno šele po smrti Jurijeve žene Jožefe. Starejši sin Henrik je imel takrat 12 let in je bil leta 1803 že v Terezianeumu.

Po babici Jožefi Swoboda, rojeni Daublebsky, pl. Sterneck so dedovali vnuki: Henrik, star 12 let, Terezija, stara 9 let in 9 mesecev, Franc, star 7 let in 4 mesece. Terezija in Franc sta živela še na Laimgrube, Henrik pa že na vojaški šoli.

Vegovi otroci so bili materialno dobro preskrbljeni, prav tako je nad njimi skrbno bedel njihov skrbnik pl. Löwengrimm. O tem nam pričajo izčrpna poročila. Njihovi stroški so bili do njihove polnoletnosti kriti iz obresti vrednostnih papirjev in kapitala zapuščine njihovega sorodstva. Ker so obresti presegle stroške, se je glavnica njihovega kapitala iz leta v leto večala. Skrbnik je natančno upravljal njihovo premoženje.

Za ilustracijo, koliko so Vegovi otroci prejeli v času od 1. novembra 1804 do 31. oktobra 1805:

Henrik baron Vega je od obveznice v višini 2000 goldinarjev, ki je bila naložena pri dvornem vojnem svetu na 4-odstotne obresti, prejel od 1. oktobra 1804 do zadnjega marca leta 1805 40 goldinarjev obresti. Od obveznice v višini 3000 goldinarjev, ki je bila naložena pri dvornem vojnem svetu na 4-odstotne obresti, je prejel od 1. oktobra 1804 do zadnjega marca 1805 obresti 60 goldinarjev, od teh obresti je prejel tretjino – to je 20 goldinarjev. Od kapitala 600 goldinarjev, naloženega pri dunajski mestni banki na 5-odstotne obresti, je prejel za čas od 24. avgusta 1804 do 23. februarja 1805 obresti 15 goldinarjev. Od obveznice, naložene pri dvornem

vojnem svetu v višini 2000 goldinarjev na 4-odstotne obresti, je prejel za čas od 1. aprila 1805 do zadnjega septembra 1805 40 goldinarjev obresti. Od obveznice v višini 3000 goldinarjev, ki je bila naložena pri dvornem vojnem svetu na 4-odstotne obresti, je bilo obresti od 1. aprila 1805 do zadnjega septembra 1805 60 goldinarjev. Od teh obresti je prejel tretjino – to je 20 goldinarjev. Od 600 goldinarjev, naloženih pri dunajski mestni banki, se je nabralo obresti od 24. februarja 1805 do 23. avgusta 1805 15 goldinarjev obresti. Od 715 goldinarjev, ki so bili tudi naloženi pri dunajski mestni banki, pa se je od 29. septembra 1804 do 28. septembra 1805 nabralo 35 goldinarjev 45 krajcarjev obresti. Od tega je Henrik dobil tretjino, to je 11 goldinarjev in 55 krajcarjev. Na dunajski mestni banki je bilo naloženih še 100 goldinarjev, od katerih se je od 5. oktobra 1804 do 14. oktobra 1805 nabralo 5 goldinarjev obresti. Od obračuna iz 31. oktobra 1804 pa je ostalo še 234 goldinarjev 37 krajcarjev in 1/12 goldinarja. Skupaj so tako prejemki Henrika barona Vego do konca oktobra 1805 znašali 401 goldinar 32 in 1/12 krajcarja. Njegovi prejemki so rasli predvsem iz obresti kapitala. Stroški pa so bili: za žig na račun pri dvigu dvornih obresti dvakrat cela taksa po 6 krajcarjev in dvakrat tretjino od 6 krajcarjev takse – se pravi: dvakrat po 2 krajcarja. Plačilo vojaškemu poveljstvu za prevod dokumentov skrbništva češkega poveljstva za spodnje avstrijsko poveljstvo. Za posredovanje Vegovim sirotam njihovega deleža loterijske srečke 2 krajcarja od 6 krajcarjev takse za žig. In še takse za vrhovno poveljstvo tudi tretji del od 6 krajcarjev – 2 krajcarja. Tretji del za izdelavo tega poročila, ki je skupaj stalo 15 krajcarjev, je 5 krajcarjev. Tretji del od 30 krajcarjev takse za zgornji izvleček je 10 krajcarjev. Taksa za “Judicum delegatum militare mixtum” – tretji del od 45 krajcarjev je 15 krajcarjev. Od 9 goldinarjev plačanega davka za to leto – tretji del v višini 3 goldinarje.

Skrbnost pl. Löwengrimma je vidna tudi iz poročil o stroških za Henrika, barona pl. Vego. Navajam za obdobje od 1. novembra 2004 do 31. oktobra 2005:

- za čevljarja: 57 goldinarjev 37 krajcarjev,
- za krojača: 22 goldinarjev 39 krajcarjev,
- za pranje perila: 18 goldinarjev,
- za knjige, pisalni pribor, pribor za risanje in drugi izdatki: 95 goldinarjev,
- za nakup novega okroglega klobuka: 4 goldinarje,
- za poti s kočijo na Terezianeum, tja in nazaj: 18 goldinarjev.

Izdatkov je bilo tako za 219 goldinarjev 13 krajcarjev. Skupaj so prejemki preseglj izdatke za 182 goldinarjev 19 in 1/12 krajcarja.

Podobno je bilo tudi s Terezijo, baronico pl. Vega. Iz obresti od leta 1804 je imela še 132 goldinarjev in 26 krajcarjev in 1/12 presežka. Do 31. oktobra 1805 je od obresti na obveznice in kapital prejela še 166 goldinarjev 55 krajcarjev, kar je skupaj znašalo 299 goldinarjev 21 in 1/12 krajcarja. Izdatki so bili v letu od 1. novembra 1804 do 31. oktobra 1805 naslednji: za razne takse je bilo 57 krajcarjev izdatkov, za davek 3 goldinarje,

- za krojača: 29 goldinarjev 29 krajcarjev,
- za čevljarja: 7 goldinarjev 18 krajcarjev,
- za pranje perila: 12 goldinarjev,
- za zdravila zaradi škrlatinke: 10 goldinarjev 2 krajcarja,
- za prehrano za celo leto: 146 goldinarjev,
- za nakup rokavic: 45 krajcarjev,
- za nakup sukanca: 41 krajcarjev,
- za nakup nizozemskega trakca: 36 krajcarjev,
- za nakup tenkega traku: 13 krajcarjev,
- za nakup še enih rokavic: 47 krajcarjev.

Izdatki za Terezijo, baronico pl. Vega, so znašali 202 goldinarja 48 krajcarjev. Prejemki Terezije, baronice Vega, so presegli izdatke za 96 goldinarjev 33 1/12 krajcarja.

Podobni so bili tudi prihodki in izdatki za tretjega Vegovega otroka Franca barona Vego. Od prejšnjega leta je od obresti ostalo še 154 goldinarjev 23 1/12 krajcarja. Od obresti na obveznice in kapital pri banki je prejel enako vsoto kot brat in sestra, se pravi 166 goldinarjev 55 krajcarjev. Izdatki za Franca barona Vego pa so bili v letu od 1. novembra 1804 do 31. oktobra 1805 naslednji:

- 16 krajcarjev za žige,
- 2 krajcarja za prevod,
- 2 krajcarja za posredovanje dednega deleža pri loterijskih srečkah,
- 37 krajcarjev različnih taks,
- 3 goldinarji davka,
- za krojača: 35 goldinarjev 54 krajcarjev,
- za čevljarja: 12 goldinarjev 24 krajcarjev,
- za pranje perila: 9 goldinarjev,
- za knjige in pisalni pribor: 20 goldinarjev 6 krajcarjev,
- stroški za zdravila pri zdravljenju škrlatinke: 48 goldinarjev 53 krajcarjev,
- stroški za hrano: 146 goldinarjev,
- za nakup novega okroglega klobuka: 3 goldinarje 30 krajcarjev.

Stroški za Franca, barona Vego, so znašali 279 goldinarjev 44 krajcarjev. Prejemki so presegli stroške za 41 goldinarjev 34 1/12 krajcarja.

Tudi za naslednje leto (od 1. novembra 1805 do zadnjega oktobra 1806) so ohranjeni prihodki in izdatki za vse tri Vegove otroke.

Jurij Vega je imel smisel za borzne in podobne finančne posle, ukvarjal pa se je tudi z loterijo. V last Vegovih otrok je z zapuščino prišlo tudi več loterijskih srečk (vsaj enajst). Tako je skrbnik Vegovih otrok Andreas pl. Löwengrimm v letu 2005 prodal štiri loterijske srečke s številkami: 275, 279, 280 in 149663. Prvo je unovčil za 50, ostale tri pa za 65 goldinarjev, kar je skupaj zneslo 245 konvencijskih goldinarjev. Te je 1. avgusta 1806 prodal z ažijo in pri tem pridobil še 191 goldinarjev

in 6 krajcarjev, kar je skupaj zneslo 436 goldinarjev in 6 krajcarjev. Istega dne je na dunajski borzi iz tega denarja kupil eno obveznico dunajske mestne banke v nominalni vrednosti 500 goldinarjev, ki je prinašala 5-odstotne obresti. Obveznica je bila kupljena za 427 goldinarjev 36 krajcarjev. Za nadaljnjo potrošnjo je tako Vegovim otrokom ostalo še 8 goldinarjev in 36 krajcarjev. Od 31. oktobra 1805 pa je ostalo še od prejšnjih obresti v dobrem 320 goldinarjev 26 3/12 krajcarja.

Obračun za obdobje od 1. novembra 1805 do 31. oktobra 1806 za Henrika, barona pl. Vega:

- Ostanka od prejšnjega leta je bilo še 182 goldinarjev 19 1/12 krajcarja.
- Tretjina ostanka od 8 goldinarjev 36 krajcarjev je 2 goldinarjev in 52 krajcarjev.
- Obresti od kapitala se je v enem letu do 31. oktobra 1806 nabralo 166 goldinarjev 55 krajcarjev.

Pozitivno stanje je bilo tako 352 goldinarjev 6 1/12 krajcarja. Stroški pa so za Henrika, barona Vego, za obdobje od 1. novembra 1805 do 31. oktobra 1806 znašali:

- za žige različnih obveznic in banko: 16 krajcarjev,
- za davek: 3 goldinarje 36 krajcarjev,
- za krojača: 68 goldinarjev 28 krajcarjev,
- za čevljarja: 24 goldinarjev 54 krajcarjev,
- za pranje perila: 18 goldinarjev,
- za knjige, pisalni pribor in drugo: 86 goldinarjev 26 krajcarjev,
- za nakup lanenega perila: 11 goldinarjev 24 krajcarjev,
- za nakup platna za srajce: 15 goldinarjev 36 krajcarjev,
- za nakup pol štrene boljšega sukanca: 47 krajcarjev.

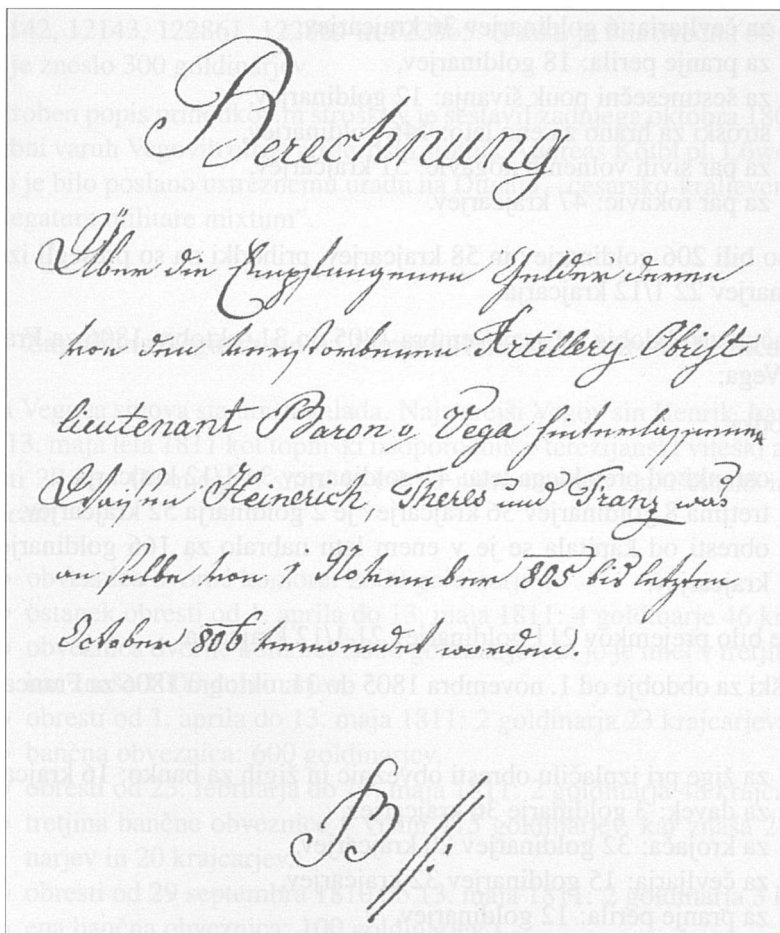
Stroški so znašali 229 goldinarjev in 27 krajcarjev. Prihodki so tako preseгли stroške za 122 goldinarjev 39 in 1/12 krajcarja.

Obračun za obdobje od 1. novembra 1805 do 31. oktobra 1806 za Terezijo, baronico pl. Vega:

Prihodki:

- ostanki od prejšnjega leta so znašali 96 goldinarjev 33 1/12 krajcarja,
- tretjina ostanka 8 goldinarjev 36 krajcarjev je znašala 2 goldinarja 52 krajcarjev,
- obresti od kapitala se je v enem letu nabralo za 166 goldinarjev in 55 krajcarjev.

Prejemkov je bilo tako za 266 goldinarjev 20 1/12 krajcarja.

SLIKA / FIGURE 6. Naslovnica finančnega poročila, ki ga je za obdobje od 1. novembra 1805 do zadnjega oktobra 1806 za Vegove otroke Henrika, Terezijo in Franca pripravil Andreas pl. Löwengrimm.¹⁹ / The title page of the financial report for Vega's children, Henrik, Theresa and Franz, for the period between November 1, 1805 and October 31, 1806, prepared by Andreas von Löwengrimm.

Stroški za obdobje od 1. novembra 1805 do 31. oktobra 1806 za Terezijo, baronico pl. Vega:

- za žige pri izplačilu obresti obveznic in žigih za banko: 16 krajcarjev,
- za davek: 3 goldinarje 36 krajcarjev,
- za krojača: 18 goldinarjev 52 krajcarjev,

¹⁹ÖstA, KA, Jud. Del. Mil. Mix.

- za čevljarja: 6 goldinarjev 36 krajcarjev,
- za pranje perila: 18 goldinarjev,
- za šestmesečni pouk šivanja: 12 goldinarjev,
- stroški za hrano za eno leto: 146 goldinarjev,
- za par sivih volnenih nogavic: 51 krajcarjev,
- za par rokavic: 47 krajcarjev.

Stroški so bili 206 goldinarjev in 58 krajcarjev, prihodki pa so presegli izdatke za 59 goldinarjev 22 1/12 krajcarja.

Obračun za obdobje od 1. novembra 1805 do 31. oktobra 1806 za Franca, barona pl. Vega:

Prihodki:

- ostanki od preteklega leta: 41 goldinarjev 34 1/12 krajcarja,
- tretjina 8 goldinarjev 36 krajcarjev je 2 goldinarja 52 krajcarjev,
- obresti od kapitala se je v enem letu nabralo za 166 goldinarjev in 55 krajcarjev.

Skupaj je bilo prejemkov 211 goldinarjev 21 1/12 krajcarja.

Stroški za obdobje od 1. novembra 1805 do 31. oktobra 1806 za Franca, barona pl. Vega:

- za žige pri izplačilu obresti obveznic in žigih za banko: 16 krajcarjev,
- za davek: 3 goldinarje 36 krajcarjev,
- za krojača: 32 goldinarjev 20 krajcarjev,
- za čevljarja: 15 goldinarjev 32 krajcarjev,
- za pranje perila: 12 goldinarjev,
- za knjige in pisalni pribor: 30 goldinarjev 46 krajcarjev,
- stroški za hrano za eno leto: 146 goldinarjev.

Prejemki so tako presegli stroške za 29 goldinarjev in 9 11/12 krajcarja.

Konec oktobra 1806 sta imela Vegova otroka v rokah:

- baron Henrik: 122 goldinarjev 39 1/12 krajcarja,
- baronica Terezija: 59 goldinarjev 22 1/12 krajcarja,
- baronu Francu pa je pripadalo 29 goldinarjev 8 in 11/12 krajcarja.

Seveda pa so bili vsi trije imetniki precejšnjih vsot denarja, ki so bile naložene v obveznicah in banki. Tako se je od 1. novembra 1804 do 31. oktobra 1805 njihov kapital še povečal. Otroci so imeli v obveznicah 11815 goldinarjev (vsak po 3938 goldinarjev 20 krajcarjev), v gotovini pa 521 goldinarjev 26 in 3/12 krajcarja. Letno so dobili od tega 500 goldinarjev in 45 krajcarjev obresti.

Dne 29. aprila 1807 je skrbnik Vegovih otrok pri depozitnem uradu dvignil še nekaj loterijskih srečk, ki so bile v lasti Vegovih otrok. In sicer srečke s številkami

277, 12142, 12143, 122861, 122864 in 122865. Vsaka je bila vredna 50 goldinarjev, kar je zneslo 300 goldinarjev.

Podroben popis prihodkov in stroškov je sestavil zadnjega oktobra 1806 na Dunaju skrbni varuh Vegovih otrok artilerijski stotnik Andreas Kölbl pl. Löwengrimm. Poročilo je bilo poslano ustreznemu uradu na Dunaju – cesarsko-kraljevemu “Judicium delegatum militare mixtum”.

Zapuščina Vegovih sinov: barona Henrika in barona Franca

Oba Vegova sinova sta umrla mlada. Najstarejši Vegov sin Henrik, baron Vega, je umrl 13. maja leta 1811 kot topniški nadporočnik v terezijanski viteški akademiji v starosti 20 let. Ob njegovi smrti je bil po njem narejen zapuščinski inventar v obveznicah:

- obveznica dvorne komore: 2000 goldinarjev,
- ostanek obresti od 1. aprila do 13. maja 1811: 4 goldinarje 46 krajcarjev,
- obveznica dvorne komore: 3000 goldinarjev, ki jo je imel v tretjinski lasti, kar znaša 1000 goldinarjev,
- obresti od 1. aprila do 13. maja 1811: 2 goldinarja 23 krajcarjev,
- bančna obveznica: 600 goldinarjev,
- obresti od 23. februarja do 13. maja 1811: 2 goldinarja 48 krajcarjev,
- tretjina bančne obveznice v višini 715 goldinarjev, kar znaša 238 goldinarjev in 20 krajcarjev,
- obresti od 29. septembra 1810 do 13. maja 1811: 2 goldinarja 3 krajcarje,
- ena bančna obveznica: 100 goldinarjev,
- obresti od 15. oktobra do 13. maja 1811: 49 krajcarjev,
- tretjina bančne obveznice v višini 500 goldinarjev, kar znaša 166 goldinarjev 40 krajcarjev,
- obresti od 1. februarja do 13. maja 1811: 53 krajcarjev,
- tretjina bančne obveznice v višini 750 goldinarjev, kar je 250 goldinarjev,
- 2 goldinarja 60 krajcarjev obresti od navedene obveznice za obdobje od 9. oktobra 1810 do 13. maja 1811,
- tretjina bančne obveznice v višini 1700 goldinarjev, kar znaša 566 goldinarjev 40 krajcarjev,
- 2 goldinarja 33 krajcarjev obresti od navedene obveznice za obdobje od 1. marca do 13. maja 1811.

Vsota kapitala, naloženega v obveznicah, in obresti na ime Henrika, barona Vega, je tako znašala 5087 goldinarjev in 17 krajcarjev.

Nadalje je bil lastnik ene tretjine (štirih) od ostalih 12 loterijskih srečk – vse so imele vrednost po 50 goldinarjev, kar je znašalo skupaj 200 goldinarjev.

Poleg tega so bile v njegovi zapuščini še obleke, ki so jih kasneje prodali na dražbi:

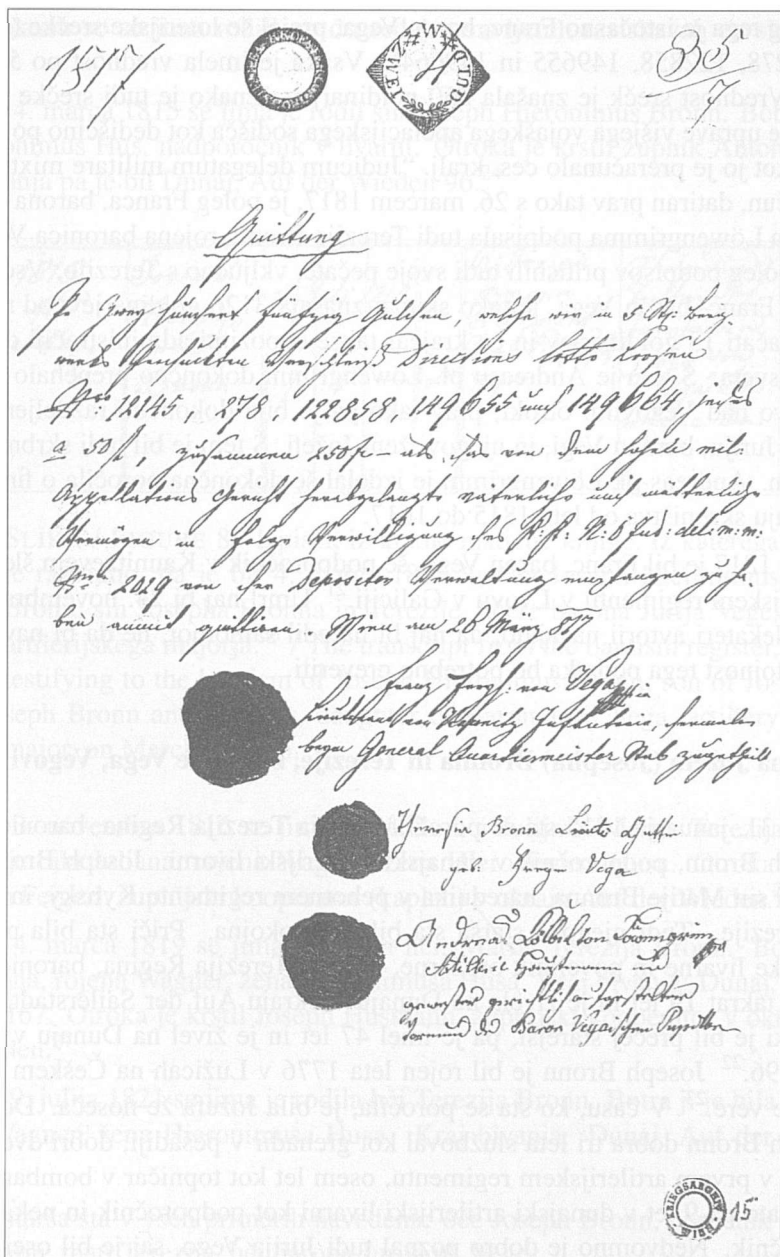
- vojaška uniforma, ki je bila ocenjena na 50 goldinarjev; prodana za 53 goldinarjev,
- zeleno pokrivalo, ocenjeno na vrednost 30 goldinarjev; prodano za 35 goldinarjev,
- plašč, ocenjen na 30 goldinarjev; prodan za 50 goldinarjev,
- odeja, ocenjena na vrednost 3 goldinarjev,
- dvoje hlač in dvoje dokolenk, ocenjenih na 6 goldinarjev; skupaj s prejšnjo alinejo prodano za 15 goldinarjev 40 krajcarjev,
- trije lajbiči, ocenjeni na 2 goldinarja; prodani za 4 goldinarje,
- dva klobuka, en par škornjev, dva para čevljev, vse skupaj ocenjeno na 10 goldinarjev; prodano za 11 goldinarjev 19 krajcarjev,
- tri srajce, ocenjene na 6 goldinarjev; prodane za 8 goldinarjev 3 krajcarje,
- 5 parov nogavic, ocenjene na 4 goldinarje,
- brisača, štiri rjuhe, ocenjene na 5 goldinarjev; prodane skupaj z nogavicami iz prejšnje alineje za 12 goldinarjev,
- 11 šolskih knjig, ocenjenih na 3 goldinarje, prodane za 4 goldinarje.

Vrednost oblek je bila ocenjena na 149 goldinarjev, prodana za 193 goldinarjev in 2 krajcarja. Zapora, izdelava inventarja, plačilo ocenitve, licitacija in transport so znašali kar 82 goldinarjev in 44 krajcarjev, tako da je od zneska 193 goldinarjev ostalo za dedovanje 110 goldinarjev in 18 krajcarjev. Protokol licitacije je bil izdelan na Dunaju 12. oktobra 1811.

Po njem sta dedovala sestra in brat Terezija Bronn, rojena baronica Vega, in Franc Jožef, baron Vega. 26. marca 1817 je Franc, baron Vega, prejel v obveznicah:

- bančna obveznica št. 99677, v višini 2246 goldinarjev,
- bančna obveznica št. 28380, v višini 330 goldinarjev,
- državna obveznica št. 2095 skupaj z 21. kuponi, v vrednosti 100 goldinarjev,
- državna obveznica št. 2128, v vrednosti 100 goldinarjev, skupaj z 21 kuponi,
- državna obveznica št. 3047, v vrednosti 100 goldinarjev, skupaj z 22 kuponi.

Vsota denarja v obveznicah je znašala 2876 goldinarjev. To vsoto je Franc, baron Vega, prejel 26. marca 1817 iz depozitne uprave višjega vojaškega apelacijskega sodišča kot dediščino po očetu in materi, kot jo je preračunal ces. kralj. "Judicium delegatum militare mixtum". Franc, baron pl. Vega, je bil takrat poročnik. Predstavili so ga iz Kaunizove infaterije in dodelili v "General-quartirmeister" štab. Dokument je podpisal tudi Andreas Kölbl, pl. Löwengrimm, artilerijski stotnik kot bivši skrbnik Franca, barona Vege.

SLIKA / FIGURE 7. Račun, pod katerega so se 26. marca 1817 lastnoročno podpisali in ga pečatili: poročnik Franc, baron Vega, Terezija Bronn, poročnikova žena, in Andreas Kölbl pl. Löwengrimm.²⁰ / The receipt signed and sealed by Lieutenant Franz Baron Vega, Theresa Bronn, Baroness Vega, and Andreas Kölbl von Löwengrimm, on March 26, 1817.

Poleg tega je istočasno Franc, baron Vega, prejel še loterijske srečke (številke: 12145, 278, 122858, 149655 in 149664). Vsaka je imela vrednost po 50 goldinarjev. Vrednost srečk je znašala 250 goldinarjev. Enako je tudi srečke prejel iz depositne uprave višjega vojaškega apelacijskega sodišča kot dediščino po očetu in materi, kot jo je preračunalo ces. kralj. "Judicium delegatum militare mixtum". Ta drugi račun, datiran prav tako s 26. marcem 1817, je poleg Franca, barona Vege, in Andreasa Löwengrimma podpisala tudi Terezija Bronn, rojena baronica Vega. Vsi trije so poleg podpisov pritiskali tudi svoje pečate, vključno s Terezijo. Vsota, ki jo je prejel Franc, baron Vega, je tako skupaj znašala 3126 goldinarjev, od nje pa je moral plačati 13 goldinarjev in en krajcar takse depositni administraciji dvornega vojnega sveta. S tem je Andreasu pl. Löwengrimm dokončno prenehalo njegovo skrbništvo nad Vegovimi otroki, prav tako pa je bila dokončno razdeljena zapuščina po Juriju, baronu Vegi, in njegovi ženi Jožefi. S tem je bil tudi skrbniški spis zaključen. Andreas pl. Löwengrimm je izdelal še dokončna poročila o finančnem poslovanju skrbništva od leta 1815 do 1817.

Leta 1817 je bil Franc, baron Vega, še podporočnik v Kaunitzevem šlezijemskem infanterijskem regimentu v Lvovu v Galiciji.²¹ Umrli naj bi 24. novembra 1817 v Trstu. Nekateri avtorji navajajo, da naj bi naredil samomor, ne da bi navedli vir. Verodostojnost tega podatka bo potrebno preveriti.

Družina Jožefa (Josepha) Bronna in Terezije, baronice Vega, Vegovi vnuki

Dne 31. januarja 1815 sta se poročila Marija Terezija Regina, baronica Vega, in Joseph Bronn, podporočnik v dunajski artilerijski livarni. Joseph Bronn je bil zakonski sin Matije Bronna, narednika v pehotnem regimentu Kynsky, in njegove žene Terezije. Tudi njegova starša sta bila že pokojna. Priči sta bila poveljnik artilerijske livarne in poveljnik orožarne. Marija Terezija Regina, baronica Vega, je imela takrat 19 let in je živela na Dunaju v okraju Auf der Sailerstadt. Joseph Bronn, ki je bil precej starejši, pa je imel 47 let in je živel na Dunaju v Auf der Wieden 96.²² Joseph Bronn je bil rojen leta 1776 v Lužicah na Češkem in je bil katoliške vere.²³ V času, ko sta se poročila, je bila Jožefa že noseča. Do poroke je Joseph Bronn dobra tri leta služboval kot grenadir v pešadiji, dobri dve leti kot topničar v prvem artilerijskem regimentu, osem let kot topničar v bombardirskem zboru, nato pa 9 let v dunajski artilerijski livarni kot podporočnik in nekaj let kot nadporočnik. Nedvomno je dobro poznal tudi Jurija Vege, saj je bil osem let pri bombardirskem zboru. Joseph Bronn se je udeležil vojaških pohodov v letih 1799, 1800, 1805 in 1809. Kljub precejšnji razliki v letih pa je bil zakon srečen.

²⁰ÖstA, KA, Jud. Del. Mil. Mix.

²¹ÖstA, KA, *Militär Schematismus des österreichischen Kaiserthum*, Wien 1817, str. 172.

²²ÖstA, KA, TRAUUNGSBUCH Tom 10, von 1812–19, str. 44.

²³ÖstA, KA, Quall. Karton 284.

V zakonu so se jima rodili po do sedaj opravljenih raziskavah en sin in štiri hčere:

Dne 4. marca 1815 se jima je rodil sin Joseph Hieronimus Bronn. Boter mu je bil Hieronimus Hus, nadporočnik v livarni. Otroka je krstil župnik Anton Echart. Kraj bivanja pa je bil Dunaj, Auf der Wieden 96.²⁴

1815. f. 12 Mätzg.	Joseph Hieronim Bronn.	11. July 1815.	1	1	—	Do	Di Joseph Bronn Lieutenant Com. P. J. J. J. Wagner.	Theresia Fräulein Baron Jurijs Vega Georg von Wegalitz Killerie Ma jore
--------------------------	------------------------------	----------------	---	---	---	----	---	---

SLIKA / FIGURE 8. Izpisek iz krstne matične knjige, iz katerega je razvidno, da je bil 4. marca 1815 krščen Joseph Hieronimus Bronn, sin Josepha Bronna in Terezije, hčere barona Jurija Vege, artilerijskega majorja.²⁵ / The transcript from the baptism register, testifying to the baptism of Joseph Hieronimus Bronn, son of Joseph Bronn and Theresa, daughter of Baron Jurij Vega, artillery major, on March 4, 1815.

Dne 3. novembra 1816 se jima je rodila hči Julijana Marija Terezija Bronn. Botra ji je bila Juliana, rojena Wagner, žena Hieronimusa Husa. Otroka je krstil Augustin Feigerl, župnijski kooperator (kaplan) v okraju Auf der Wieden.²⁶

Dne 4. marca 1819 se jima je rodila hči, Marija Terezija Bronn. Botra ji je bila Juliana, rojena Wagner, žena Hieronimusa Husa. Kraj bivanja: Dunaj, Auf der Wieden 167. Otroka je krstil Joseph Husmann, župnijski kooperator v okraju Auf den Wieden.²⁷

Dne 9. julija 1821 se jima je rodila hči Terezija Bronn. Botra ji je bila Juliana, rojena Wagner, žena Hieronimusa Husa. Kraj bivanja: Dunaj, Auf der Wieden 167.²⁸

Kot starša sta v vseh primerih navedena: oče Joseph Bronn, poročnik v artilerijski livarni, mati Terezija, hči barona Jurija pl. Vege.

²⁴ÖstA, KA, K. K. WIENER GARNISONSARTIL. Tom I., Seriedistrict, Taufen 1780–1842, št. 05054, str. 44.

²⁵ÖstA, KA, K. K. WIENER GARNISONSARTIL. Tom I., Seriedistrict, Taufen 1780–1842.

²⁶Prav tam, str. 46.

²⁷Prav tam, str. 50.

²⁸Prav tam, str. 54.

Vojaška karakteristika Josepha Bronna iz leta 1848 navaja, da je imel Joseph Bronn dva sinova, ki sta bila oba artilerijska častnika – eden nadporočnik, drugi pa poročnik. Morda pa je bila to pomota, saj karakteristika iz leta 1849 govori spet samo o enem sinu. O družini Bronn - Vega in njenih potomcih bi ob temeljiti preučitvi virov lahko nastala najmanj nova razprava.

Joseph Bronn je postopoma naredil uspešno vojaško kariero. Kmalu je iz nadporočnika napredoval v stotnika. Trinajst let je bil stotnik v livarni, nato še devet let major in obenem direktor dunajske artilerijske livarne. Leta 1849, ko je imel že 73 let, je bilo za njim več kot 52 let službovanja v vojski. Joseph Bronn je bil izobražen, saj je končal celoten artilerijski tečaj matematike, fizike, kemije in mineralogije. Zadnje je poslušal na dunajski univerzi, prav tako je dobro obvladal artilerijske predmete, bil je dober risar ter velik poznavalec livarstva. V njegovi vojaški karakteristiki je navedeno tudi, da je bil etičen in visokih moralnih načel. Kot pa so zapisali leta 1849, je bil že star in zaradi tega že primeren za upokojitev. Karakteristika nadalje navaja, da je bil zelo vljuden, da pa takrat zaradi starosti ni bil več dovolj energičen v odnosu do svojih podrejenih.²⁹

Jurijev vnuk Joseph (Hieronimus) Bronn, profesor mehanike in generalmajor

Podobno vojaško kariero pa je naredil vnuk Jurija Vege, Joseph Bronn mlajši (oziroma Joseph Hieronimus Bronn). Jurijeva hči Terezija Bronn, rojena baronica Vega, ga je rodila v začetku marca 1815.³⁰ Po generacijski družinski tradiciji se je zapisal vojaški službi, kjer je naredil sijajno kariero. O tem nam pričajo njegove vojaške karakteristike iz let od 1868 do 1872. Že doma pri starših je bil deležen dobre izobrazbe, nato je končal dva letnika filozofskih študij. V vojsko je stopil z osemnajstimi leti – 28. septembra 1833 kot podtopničar v drugi artilerijski regiment – v istega, v katerem je začel vojaško službo tudi njegov ded Jurij Vega. Po dveh mesecih je postal višji topničar ter bil po pol leta premeščen v bombardirski zbor kot bombardir kadet. Po enem letu je postal cesarsko-kraljevi kadet in ostal nato v bombardirskem zboru še tri leta – se pravi skupaj štiri leta. Nato se je vrnil kot podporočnik v drugi artilerijski regiment. Tam je napredoval po dveh letih v nadporočnika. Kot poročnik in nadporočnik je bil v letih 1844–48 učitelj višje mehanike v bombardirskem zboru. V letih 1848–49 je bil pirotehnični mojster v Gradcu. Nato je bil kot stotnik premeščen v peti artilerijski regiment, nato v enajsti artilerijski regiment ter v artilerijski komite. Tja ga je postavila generalna artilerijska direkcija z nalogo, da prenovi šolanje artilerijcev. Leta 1856 je bilo natisnjeno njegovo delo, namenjeno šolanju nižjih artilerijskih oficirjev. Od tam se je ponovno vrnil v drugi artilerijski regiment kot major. Nato je bil premeščen v primorski artilerijski regiment, kjer je napredoval v podpolkovnika in nato v polkovnika in poveljnika

²⁹ÖstA, KA, Quall. Fasc., karton 284.

³⁰ÖstA, KA, K. K. WIENER GARNISONSARTIL. Tom I., Seriedistrict, Taufen 1780–1842, št. 05054, str. 44.

primorskega artilerijskega regimenta. Od 3. septembra 1859 do 13. avgusta 1863 je vodil direkcijo obalne artilerije v Puli. Tu se je posebno izkazal pri vodenju utrjevanja tamkajšnjih objektov. Zaradi svoje vsestranske prizadevnosti in uspešnosti je prejel v Trstu 20. maja 1861 vojaški križec za zasluge. Že leta 1859 je uspešno utrjeval Trst, prav tako leta 1866 v vlogi direktorja obalne artilerije. To je bilo toliko bolj pomembno zaradi takratne vojne med Italijo in avstrijskim cesarstvom. Leta 1868 je bil imenovan za artilerijskega direktorja v Zadru. Izkazal se je še posebno leta 1869 kot šef dalmatinske artilerije v sodelovanju pri bojih v Boki Kotorski in okolici. Vojaško poveljstvo v Puli je leta 1869 prevzel njegov daljni in znani sorodnik Maximilijan Daublebsky pl. Sterneck, ki se je leta 1866 boril pri Visu na strani admirala Tegetthoffa. Enajstega januarja 1870 je po sklepu cesarja Joseph Bronn prejel za svojo hrabrost in zasluge pri vojaških operacijah v južni Dalmaciji najvišje priznanje. Poleg vojaškega križca je prejel tudi oficirsko priznanje prvega razreda. V bojih ni bil nikoli ranjen. Kot direktor in šef artilerije je bil v štabu v Zadru. Leta 1873 je bil upokojen in ob tej priložnosti povišan v čin generalmajorja.

Zaključek

Razprava na novo predstavlja predvsem dunajsko družino Jurija Vege, saj je njegovo sorodstvo v Zagorici že precej raziskano. Z osvetlitvijo vsaj dela dokumentov iz Avstrijskega državnega arhiva na Dunaju (posebno iz Vojnega arhiva) presega dosedanje predstave, npr. da so vsi otroci Jurija Vege umrli neporočeni (in v revščini) ter da je z njimi Vegov rod izumrl. Dejansko temu ni bilo tako. V zvezi z življenjem Jurija Vege je kar nekaj napačnih predstav, ki pa so se dokaj uveljavile (npr. da naj bi Vego ubil mlinar).

Podobno je z njegovim družinskim življenjem. Prvotno se je celo menilo, da sploh ni bil poročen, kasneje pa se družini in otrokom ni pripisovalo kakšnega večjega pomena. Za Vegovo dunajsko družino lahko rečemo, da je bila to prava oficirska družina. Tako starši neveste kot tudi njuni otroci so bili oziroma so se poročali z vojaki. V družini sledimo vsaj štirim generacijam oficirjev, ki jim je bila vojska drugi dom. Poskrbela je za njihov soliden gmotni položaj in v njej je Vegovo sorodstvo naredilo uspešne kariere, če jih le ni prehitela pre zgodnja smrt.